ALGORYTMY DO ZESTAWU NR 6

- Problem komiwojażera
- \bullet V zbiór wszystkich wierzchołków;
- ullet P cykl Hamiltona przechodzący przez wszystkie zadane wierzchołki ze zbioru V;
- d(P) długość cyklu P;
- \bullet (a,b) krawędź z wierzchołka a do wierzchołka b.

1. Algorytm symulowanego wyżarzania

```
SIMULATED ANNEALING(V)
1. Wyznacz dowolny cykl startowy P
                                                                                             // Petla chłodzenia
2. for (i = 100; i >= 1; i = i - 1)
3.
        do T = 0.001i^2
                                          // Aktualna temperatura (można schładzać inaczej, np. liniowo)
            for (it = 0; it < MAX_IT; it = it + 1)
                                                                        // Petla po iteracjach dla ustalonej T
4.
5.
                 do Wylosuj (a, b) oraz (c, d) należące do cyklu P
                                                                                     // Patrz: Uwagi poniżej.
6.
                      Utwórz cykl P_{\text{new}} = P
7.
                      W cyklu P_{\text{new}} zamień (a, b) i (c, d) na (a, c) i (b, d)
                      if d(P_{\text{new}}) < d(P)
8.
                         then P = P_{\text{new}}
                                                              // Jeśli nowy cykl jest krótszy: akceptujemy go
9.
                          \texttt{else} \ r = \texttt{rand}(0,1) \hspace{1cm} // \ \textit{Losowanie liczby rzeczywistej z przedziału} \ [0,1]
10.
                                if r < \exp\left(-\frac{d(P_{\text{new}}) - d(P)}{T}\right)
11.
12.
                                   then P = P_{\text{new}} // Akceptacja dłuższego cyklu z prawd. zależnym od T
13. return P
```

Uwagi:

- Wylosowane krawędzie (a,b) oraz (c,d) powinny spełniać następujące warunki:
 - I. krawędzie musza być różne,
 - II. krawędzie nie mogą być sąsiednie (tj. nie mogą mieć wspólnego wierzchołka, incydentnego z obiema krawędziami).
- Chłodzenie temperatury w algorytmie symulowanego wyżarzania można ustalić dowolnie według własnego pomysłu: liniowo (w drugim kroku np.: for (T=50; T>0; T=T-1) zamiast pętli po i), kwadratowo (np. jak zapisano powyżej w krokach 2 i 3), itd. Rodzaj chłodzenia należy dostosować do rozwiązywanego problemu (w tym też przedział oraz krok zmiany temperatury). Najlepiej testować/powtarzać różne wersje chłodzenia.
- Liczbę iteracji MAX_IT można dobrać dowolnie, ale musi być na tyle duża, żeby uzyskać wiarygodne wyniki. Do testów niech będzie niewielka, docelowo: większa.
- Całą procedurę należy powtarzać wielokrotnie! dla dużych n za każdym razem najczęściej wynikiem będzie inny cykl (wszystkich możliwości jest $\frac{(n-1)!}{2}$). Można również zapamiętywać optymalne cykle i używać ich potem jako cykli startowych dla kolejnych uruchomień.